

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XII. Multo minùs in Ecclesi ferendam esse hanc libertaem, quàm olim in Iudaico populo perferenda fuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

dulò commercia societatesque vitabant? non enim
 contebantur Iudæi Samaritanis: vsqueadeò, vt cum Ioan. 4.
 porum Christus à Samaritana petisset, admirans illa,
 dixerit: Quomodo tu, Iudæus cum sis, bibere à me
 poscis, quæ sum mulier Samaritana? Cùm autem bla-
 sphemos è medio tollere Lex diuina iuberet, nec Sad-
 ducæis parci oportuit, qui eousque blasphemi erant,
 vt ipsam diuinitatem tollerent, cùm & angelum & Act. 23.
 spiritum vllum esse negarent. Quorum non mox op-
 pressis iniuriis, procedente tempore cæca sic hæresis in-
 ualuit, vt sensim collabente veteri sacerdotio, quod
 Dominus prædixerat auferendum, etiam huius sedem
 occuparint. Sic enim scriptum in Actis est: Exsurgens Ibid. 5.
 princeps Sacerdotum, & omnes qui cum illo erant,
 quæ est hæresis Sadducæorum, repleti sunt zelo, & Galat. 5.
 iniecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in
 custodia publica.

CAPVT XII.

*Multo minùs in Ecclesia ferendam esse hanc libertatem,
 quàm olim in Iudaico populo perferenda fuerit.*

CVM igitur in aperto sit, non sic tum institutam
 fuisse Dei ciuitatem, vt libera cuique potestas
 esset, quæ vellet, de religione statuendi; nos sic insti-
 tuendam esse nunc Christi Ecclesiam arbitrabimur, vt
 impunè quamlibet religionè in ea quisq. profiteatur?
 & cùm pseudoprophetas illi in sui temporis Ecclesia
 minimè tulerint, nos, cùm veritas & illuxit apertius,
 & corroborata est firmiùs, in Christiana domo atque
 familia quoslibet, quæ somniauerint, profiteri patie-
 mur? Atqui meminisse nos oportet, Ecclesiam Catho-
 licam, Christi videlicet sponsam & amicam, sic diui-
 nis in literis commendari, vt esse dicatur terribilis sic Cantic. 6.
 ut castrorum acies ordinata. Non est autem ordinata
 ff 3 castrorum

castrorum acies, vbi miles quisque, contempto dūcis imperio, se profiteretur quod libuerit aggressurum. Meminisse oportet Ecclesiam, Christi esse in terris regnū; vt certis, sicut in regno bene constituto solet, viuendū esse legibus cogitetur: esse Dei domum, cui patrem-familias vnum præfecerit, ad quem debeant familiarum negotia cuncta referri: esse vnum ouile, in quo pastori vni sit obtemperandum, cui peculiariter dictum est: *Pasce oves meas.* Hic iam deplorandum est sic elanguisse feruorem, qui aduersus familię huius, regi que perturbatores magnus esse solebat. Indefensa multis locis templa, indefensi Dei ministri, in hostium potestate relictī sunt: hoc cū animaduertunt, locum sibi inter nos liberum, imō & dominatum facillē pollicentur. Nihil mouent infinita propē quę ab illis proficiscuntur scandala, quamquam sine offendiculo se viuere velle profitentur: nihil commiserationis inueniunt strages, omnibus ferme locis circumuentarum dolis animarum, sed potiūs, si de illorum corpore sanguis exierit, clamor exoritur, vt cor non in corde, sed in oculis esse probetur. Balaam filium Beor gladio Israhelitarū peremerunt propter scandalum populo obiectum. Cū enim debilitare Dei populum maledicēdo fuisset prohibitus, cōsiliū Moabitarum regi suggestit, vt productis in conspectum ornatu meretricio mulieribus, in nefandas libidines prouocaret ad eas populum proliceret: quōd eo pacto & ad cultum deorum pertrahere impuris amoribus atque illecebris irretitos, & vincere iam Deo propter impietatem exosos facillē posset. Quin & Moyses indignissimē tulit parcatum esse mulieribus, quę ipsos veneris vinctos catenis, in idololatriam, & iram Dei protraxissent. Obsecro, minūne isti perniciosi tibi videbuntur, qui blandissimis vocibus, velut sirenum cantibus, de Christiana libertate restituta, de iugo multiplicium obseruationum excusso,

Num. 31.

excusso, de fugiendo simulacrorum cultu, de vnus
mediatoris plenissima satisfactione, gratia, misericor-
dia, atrociter in animas sæuiūt? & à Deo Patre, Eccle-
sia Matre, Christo Redemptore & Capite, integras
prouincias abstractas, ac mortis è faucibus, sæuissimè
que tenebrarum principis tyrannide semel ereptas,
sub eandem iterum clade grauiore conijciunt? nõne
& ira Dei per impietatem prouocata, & populi viri-
bus per dissidia fractis, & variis erroribus ad abiectionem
Christianismi sensim viam aperientibus Chri-
stiani nominis hostibus ferendi delendique magis
exponimur? Si libera non sunt corpora inter gladios &
spinas, & alia quæ lædere ac cruentare possunt, consti-
tuta; liberi erunt animi tot errorum spinis circūsepti?
tot laqueis blandientium illecebrarum capiendi? tot
gladijs venenatarum linguarum confodiendi?

CAPVT XIII.

Quæ sit libertas pijs hominibus optabilis.

SI CVT igitur vera beatitudo non est viuere vt ve-
lis, nisi ita sis affectus, nihil vt prauè velis: ita vera
libertas non est, sed perniciofa licentia, grauisque ser-
uitus, & vitiorum omnium & errorum, cum impunè
cuique licet quod libeat, profiteri & facere. Ea demum
vera libertas est, cum nemo prohibet bene facere, ne-
mo Dei cultum inturbat, nemo studium impedit
procurandæ salutis vel alienæ vel propriæ. Vera libertas
est, & digna quæ Christianæ libertatis nomine cen-
seatur, qua fit, vt excusso seruitutis peccati iugo, de quo
scriptum est, Qui facit peccatum, seruus est peccati;
vni subijciamur Deo, iustitiæque seruiamus. Quam
qui colunt, ij disciplinæ vinculis adstringi se gaudent,
vt quo minus liceat omnia pro libidine gerere, eo ma-
ior suppetat in bono proficiendi facultas. Hanc qui
colunt,